

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Επιμέλεια: Ανδής Πέτσα-Σαββίδου

ΟΜΙΛΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΥΘΡΕΑΣ

Το Σάββατο, 21 Ιανουαρίου 2017, στη Αίδουσα Μελίνα Μερκούρη ο Όμιλος Γυναικών Περιοχής Κυθρέας παρουσίασε ενώπιον Κυθρεωτών, φίλων και εκτιμητών του Σωματείου αλλά και του συγγραφέα, μέρος από το πολύπλευρο έργο του Κυθρεώτη ερευνητή και συγγραφέα Στυλιανού Πετάση, Ταξιαρχου ε.α.

Το πρόγραμμα περιλάμβανε σύντομο χαιρετισμό από την Πρόεδρο του Ομίλου κα Θεοδώρα Κναή η οποία αναφέρθηκε στην ηθική στήριξη που παρέχει ο Όμιλος σε όλους όσοι προσπαθούν να διατηρήσουν μεσα από γραπτά κείμενα και έρευνες την Κυθρέα μας ζωντανή.

Το πρόσφατο έργο του Στυλιανού Πετάση Ματωμένα Χώματα - Τιμημένα Ηρωικά Ράσα παρουσίασε ο δρ Κωσταντίνος Γιάλουκας φιλόλογος- λογοτέχνης, πρώην Διευθυντής Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης. Ακολούθησε παρουσίαση του έργου Στρατιωτικοί Άγιοι από τον δρα Νίκο Ορφανίδη, φιλόλογο-λογοτέχνη πρώην Διευθυντή Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Κύπρου και στη συνέχεια ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μεσαορίας κκ. Γρηγόριος παρουσίασε το έργο Άγιος Δημητριανός Επίσκοπος Κυθρέας. Ακολούθησε ομιλία από τον δρα Χρίστο Οικονόμου, πρώην καθηγητή Θεολογίας στο Αριστ. Παν. Θεο/νίκης, Διευθυντή Θεολ. Σχολής, Κοσμήτορα και μέλος της Βιβλικής Παγκ. Επιτροπής για το συνολικό έργο του συγγραφέα, όπως και αντιφώνηση του Στ. Πετάση και η εκδήλωση έληξε με παραδοσιακή μουσική από τους Δημήτρη και Παύλο Χόπλαρο.

Για το πρόσφατο έργο Ματωμένα Χώματα Τιμημένα Ηρωικά Ράσα γράφει ο δρ Πέτρος Στυλιανού με τίτλο «Η Κυθρέα Ξαναζεί»:

Μ' ένα ογκώδη τόμο από υπερπεντακόσιες σελίδες (πεντακόσιες πενήντα τρεις, για τη ακρίβεια), ο Στυλιανός Πετάσης, πρόσφυγας ταξιαρχος ε α, μάς πρόσφερεν εδώ και λίγες τώρα μέρες, το νέο τούτο πόνημά του - προηγήθηκαν από το 1972 ως το 2012 άλλες επτά εκδόσεις του από τις οποίες δυο ποιητικές συλλογές στο κυπριακό γλωσσικό ιδίωμα και πέντε άλλες εκδόσεις, ιστορικοκοινωνικοδρη-

σκευτικού και λαογραφικού περιεχομένου- που συνιστά ένα πανοραμικό spectrum (ένα σημαντικό ιστορικοκοινωνικό φασματοσκόπιο).

Εκκινώντας από μια ατέρμονη βιωματική/ιστορική μέδεξη με τα εκκλησιαστικά και κοινωνικά δρώμενα της γενικότερης Κυπριακής Ιστορίας και κατ' εξοχήν της περιοχής της Κυθρέας, παραδέτει πλούσιο υλικό αναφορικά με τον ποιμαντικό, τον εθνικοδρησκευτικό ρόλο των Αρχιεπισκόπων Κύπρου, αρχίζοντας από τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου Χρύ-

Φωτογραφίες από την εκδήλωση.

σανθο, κι ιδιαίτερα τις διασυνδέσεις του αρχιεπισκόπου με την Κυθρέα, τον εθνομάρτυρα αρχιεπίσκοπο Κυπριανό, τους μετέπειτα αρχιεπισκόπους: Ιωακείμ, Δαμιανό, Πανάρετο, Ιωαννίκιο, Μακάριο τον Α', Σωφρόνιο, Κύριλλο Β', Κύριλλο τον Γ' (Κυριλλούδι), Λεόντιο τον Α', Μακάριο τον Β' και κατ' εξοχήν, τον Μακάριο τον Γ' και αναπτύσσοντας τη συναφή για τον καθένα απ' αυτούς σχέση με τις ενορίες Συρκανιά και Χαρδακιώτισσα, δίνει ένα πολύτιμο παγκύπριο ιστορικό δεδομένο -πόσο κάθε φορά που διαβάζω ιστορικές μαρτυρίες/εκδόσεις κατοίκων κοινοτήτων και κωμοπόλεων, θυμούμαι τον λαμπρόν ερευνητή Θεόδ. Παπαδόπουλο, πρώην Διευθυντή του Κέντρου Επιστημονικών Ερευνών, που εμφαντικά μου τόνιζε: «Φαίνεται απίστευτη, μωρέ Πέτρο, η βοήθεια που μας παρέχεται στην ιστορικήν έρευνα, από το λιγοσέλιδο πόνημα, που ο δάσκαλος, ο κοινοτάρχης ή οποιοσδήποτε κάτοικός της μάς προσφέρει όχι μονάχα για την κοινότητά του, αλλά και στην ολοκλήρωση της γενικότερης ιστορικής του τόπου μας κατόπτευσης- και να συγκρίνω τα λιγοσέλιδα πονήματα με τον πραγματικά ιστορικών αυτόν άθλο που ο Στυλιανός Πετάσης μάς έδωσε.

Ο σ. στέκεται σε κομβικά ιστορικά του τόπου συμβάντα (ενωτικά δημοηγήματα κ.ά.), παραδέτει μια μακρά χορεία των εκκλησιαστικών δρώμενων στις δυο «άνω ενορίες» της Κυθρέας, Συρκανιά και Χαρδακιώτισσα κι εκεί που πραγματικά διακονεί την ιστορικοκοινωνική διαδρομή της κοινότητας είναι η (σσ 235-536) εθνική/ιστορική, και κοινωνικοπολιτική δραστηριότητα των εκατοντάδων οικογενειών των δυο ενοριών που μνημονεύει.

Σίγουρα, αν οι λίγες αράδες/σελίδες που μας δίνει ο οποιοσδήποτε κάτοικος για την κοινότητά του προσκοτούν τη σημαντικότητα που τους αποδίδει ο αείμν. Θ. Παπαδόπουλλος -όπως στο Κ.Ε.Ε μου εξέθεσε- ανυπολόγιστη πρέπει να 'ναι η συνεισφορά του σ. στον παρόντα ογκώδη τόμο με τις τεκμηριωμένες παραδέσεις του.

Νά 'ναι καλά ο Στυλιανός Πετάσης και να συνεχίσει να διακονεί την έρευνα της πανόμορφης και αλησμόνητης γής της Κυθρέας μας.

Υ.Γ. Ο γράφων, ως βουλευτής προσπάθησε πολύμορφα και πολύχρονα –με επιτόπιες δημοσιογραφικές διασκέψεις, αρθρογραφίες, κοινοβουλευτικές αγορεύσεις (με τη συνδρομή και των συναδέλφων του: Νίκου Κόση και Ιωσήφ Γιαμάκη, καθώς και του Δημήτρου Κυθρέας, αείμν. Χριστίδη - να πετύχει (πράγμα που τελικά επιτεύχθηκε) την πολλαπλά επωφελή όδευση Λευκωσίας-Κυθρέας-Πενταδακτύλου-Κερύνειας, γεγονός που ο Στυλ. Πετάσης μνημονεύει, αλλά θα πρέπει να μνημονευθεί και η συνεισφορά ενός απλού κάτοικου της κοινότητας της Συρκανιάς (Κυθρέας), του Νικόλα Γαβριήλ, i) που μου έφερε στο γραφείο μου χιλιάδες υπογραφές των δυο «άνω» ενοριών της Κυθρέας καθώς και των υπερκειμένων κοινοτήτων της για την ανάγκη της διάνοιξης του πιο πάνω δρόμου και ii) τη μνημόνευση /υπενθύμηση στους αρμόδιους φορείς την μη αξιοποιούμενη, παρά ταύτα, λαμπρή έκθεση Άγγλου εμπειρογνώμονα για τη δυνατότητα υπερκερασμού των φαινομένων αρχικά ανυπέρβλητων δυσχερειών διάνοιξης του δρόμου μέσω Πενταδακτύλου, που παρέθετε τις λαμπρές/θετικές επιπτώσεις της πιο πάνω όδευσης. Να σημειωθεί ωσαύτως η πολύ αξιόλογη βοήθεια που ο τότες Γ.Δ. του Υπουργείου Συγκοινωνιών, Παναγιώτης Καζαμίας, μας παρείχε, καθώς και η «έμπνευση» του γράφοντος να εισηγηθεί και την παράλληλη διάνοιξη οδού προς την Κερύνεια μέσω Δικώμου, πρόταση που ο Μακάριος εκθύμως αποδέχθηκε και που ήρε τις μικροαντιπαραθέσεις που άρχισαν μεταξύ των κοινοτήτων ν' αναπτύσσονται...

* * *

ΟΜΙΛΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΝΕΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΥΘΡΕΑΣ

Ομιλία της κυρίας Δώρας Μιχαήλ-Ανδρέου στο Τσάι του Ομίλου στις 5.3.2017.

Πατρίδα μας είναι η παιδική μας ηλικία, ισχυρίζεται ο Ευγένιος Τριβιζάς κι έχει απόλυτο δίκιο. Αυτή, λοιπόν, την Πατρίδα κανένας στρατός, όσο σύγχρονα εξοπλισμένος κι αν είναι δεν μπορεί να σου τη στερήσει κι ούτε να σε κρατήσει μακριά της. Την κουβαλάς μέσα σου κι ακουμπάς πάνω της το λογισμό και την ψυχή σου. Θα υπάρχει για πάντα και δεν θα πεθάνει γιατί εσύ θα την αγαπάς και θα τη θυμάσαι.

Γιορτάζουμε σήμερα, μαζί με τη γιορτή της Γυναίκας, τα δεκάχρονα του Ομίλου Γυναικών Νέου Χωρίου Κυθρέας και θα μου επιτρέψετε μια σύντομη αναφορά στο ιστορικό της ίδρυσης του Ομίλου, στο πώς προέκυψε η ανάγκη της ίδρυσής του.

Η βίαιη μετακίνηση των ανθρώπων του χωριού μας και οι ανάγκες της ζωής μέσα στις δύσκολες συνθήκες της προσφυγιάς διέρρηξαν τον κοινωνικό ιστό του κόσμου μας. Δύσκολα, πολύ δύσκολα πορευθήκαμε με τη δίνη του πολέμου να καθρεφτίζεται στα μάτια των ανθρώπων μας, με το βάρος απ' τις τραυματικές δύμηρες του ξεριζωμού να μας συνδλίβει. Πόνος και δρήνος και οδυρμός για τους σκοτωμένους και τους αγνοούμενους μας. Χάθηκε το μύρο των γιασεμιών, το γέλιο των παιδιών. Χάθηκε κι ο κόσμος του χωριού μας με τα χρόνια μακριά απ' τη γενέδλια γη.